

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR D'ORGANYÀ, AGOST 2023
ÀNGELS CARBONELL ANGLADA

Bona tarda a tothom!

Il·lustríssim Sr.Alcalde, Regidores i Regidors, autoritats, amics i amigues, ganxes i ganxos

Quin privilegi fer el pregó, moltíssimes gràcies apreciat Tino per fer-me aquest honor, però alhora quina responsabilitat! Hi ha tant a dir en poques paraules... M'és difícil encabir tantes vivències compartides en un senzill pregó...

Vaig néixer a Ribes de Freser. Vaig tenir una infància molt feliç al Mas Pussons, envoltada d'amor, il·lusions i xerinola. M'encantava aprendre, la natura i especialment, dibuixar i pintar... D'aquí va venir que l'escola Massana em concedís una beca... però el meu destí va tenir un gir de guió...

A les alumnes del Col·legi Natzaret de Ribes de Freser, se'ns va derivar a examinar-nos dels cursos de batxiller a l'Institut Joan Brudieu de la Seu d'Urgell. L'últim any, quan marxàvem amb l'Alzina Graells cap a Puigcerdà, hi van pujar dos nois molt eixerits. Vam començar a parlar i el viatge es va fer d'allò més amè. D'aquí vingué que l'any següent, jo comencés la meva nova vida a Organyà, casada amb en Josep Jordana de Cal Baró.

D'Organyà, sols en sabia que era el poble de les Homilies i que tenia una fira que juntament amb la de Salàs, eren les més importants de Catalunya.

A casa d'en Josep, tenien una botiga de roba al carrer Major. Carrer que era el Centre neuràlgic d'Organyà conjuntament amb la plaça. Al voltant d'Organyà, hi havia poblets molt bonics i en aquells temps que poca gent tenia cotxe, baixaven a peu o amb animals i compraven a Organyà. Això feia que les botigues, els bars i les fondes treballessin molt.

Hi havia molts serveis: metges, apotecari i llevadora, sastres i modistes, perruqueres i barbers, ferrers, fusters, basters... Tenien un cinema i un hotel, i fondes on s'allotjaven passavolants, tractants i estiuejants. A la serradora hi treballaven molts homes i el poble comptava amb una bona escola i una colla de músics. La gent era molt amable i acollidora i em feien participar en tot.

Culturalment, era un poble que mamava cultura. Com oblidar les tardes a Cal Jesús! Ens reuníem tot un grup, encapçalat pel Francesc Espar, un home lletraferit que era un pou de ciència. Així va ser com em van introduir en el passat de la cultura d'Òrganyà.

La riquesa de la llengua predicada a la Col·legiata d'Organyà, havia fet que el poble fos famós pels primers testimonis literaris de la llengua Catalana i un grup de gent, vam anar a la Generalitat amb l'alcalde Ramon Pasqüet, per tal que el monument de les Homilies fos una realitat.

El companyerisme del poble em va encantar, les portes estaven sempre obertes, vivíem junts... Les estimades i estimats del carrer Major ho compartíem tot!

Amb en Josep Sansegundo, el Babià, el Sebastià Obach, en Modest Casalprim i altres col·laboradors vam decidir fer la revista El Ganxo, que es va publicar durant força anys. També vam organitzar pastorets, teatre, majorets... Sempre ens ajudàvem i compartíem estones molt felices!

Durant molts anys, vaig ser la bibliotecària del poble. Aquella biblioteca es convertí en lloc de reunió de moltes generacions, sobretot en les fosques i fredes tardes d'hivern.

Vaig procurar que es creés un bon fons de consulta i sol·licitava tots aquells tallers de pintura, ceràmica, labors..., xerrades amb en Pep Albanell, la Maria Aurèlia Capmany... i concerts com el d'en Celdoni Fonoll, que creia que podien ser interessants per al poble.

M'havien de frenar i tot, perquè, amb el meu afany, fins i tot un any, vaig aconseguir que La Caixa ens pagués el curset de natació, per als nens i nenes del poble!

Vull tenir un record per a la Conxita de Cal Valentí, amb qui, conjuntament amb l'Eladi Duch, vam recuperar els balls tradicionals d'Organyà, perquè la mainada els pogués conèixer i ballar.

També d'arrel tradicional, anys després, vam engegar un pessebre vivent que preparàvem durant les festes nadalenques i ens mostrava els carrerons i racons del nucli antic d'una manera ben entranyable. Un record per tots aquells que hi participaven, i en especial, per als companys amb qui compartia el quadre de la matança!

En determinades èpoques, vaig ser força agosarada. Vaig ser la primera dona en presentar-se com a alcaldessa d'Organyà. No ho vam aconseguir però sí vaig ser-ne la regidora de cultura. Va ser un repte apassionant, treballar i acompanyar la cultura del poble!

Vam formar equip amb el llavors alcalde Antoni Fiol i els altres regidors, sobretot amb la Lourdes Travé, amb qui vam compartir moltes experiències.

Es va il·luminar la muralla, vam anar a França amb el Miquel Graell per dinamitzar el parapent i vam sol·licitar que es fes una reproducció del nostre Crist Majestat, que es troba al MANAC i ho vam aconseguir: ara, el podem admirar en el seu lloc d'origen.

Mai no he abandonat la meva passió: la pintura. Sempre he fet exposicions, tant aquí al poble com a altres indrets, i molts de vosaltres sempre m'heu recolzat en totes elles.

Un record també per als companys de l'època que, amb ArtSeu, ens ajuntàvem diferents creadors del Pirineu i organitzàvem activitats i exposicions conjuntes. Va ser una experiència engrescadora!

Permeteu-me fer un apartat especial per a Les nostres carrosses... Que maques eren! Durant mesos, avis, adults i canalla, colze a colze, enmig de rialles, dissenyàvem i fèiem realitat aquelles fabuloses creacions, que ens omplien de joia i d'orgull quan desfilaven per la plaça: la imatge de la il·lusió d'un poble, d'un èxit col·lectiu.

En moments com aquells és quan t'adones que si volem, tot és possible! Carrosses que després ens compraven a Salou o les feien desfilat a Lleida per l'aplec del Cargol. El meu record per a totes aquelles estones compartides i també per a la Carme de Cal Jesús, amb qui vam mantenir aquest afany, fins al seu darrer alè.

Aquesta empenta de poble perdura amb les Sardanes, amb un grup de gent entranyable i constant, que han sabut mantenir encesa la flama atiada pel Modest Casalprim i la MaPilar Ramonet. Una qualitat que té Organyà és que si algú té una iniciativa com ara ballar sardanes, s'hi posa la gent, fins aconseguir ser Ciutat Pubilla. Sempre hi ha algú que passa al davant!

Per al poble, han estat sempre importants les Festes i els aplecs populars, com el Ranxo, Bordonera, Sta.Fe, l'aplec de Mossèn Cinto, ara a l'agost o el recuperat ball del Cavallot i la Balladora, i la cremada del Carro per les festes de Nadal... S'impulsen activitats com l'organització de la Marató del Bou Mort i l'Arruix de Santa Fe, les Caramelles, i ara, recentment, l'arribada del nostre gegant Quimet i la formació de la Colla gegantera...

No puc deixar de banda la meva estimada família, tan important per a mi. Tinc tres meravellosos fills ganxos, que han crescut al poble i han participat de moltes d'aquestes experiències, i després, han vingut cinc néts fantàstics, que també en gaudeixen sempre que hi són.

No vaig néixer a Organyà, però vaig venir-hi amb 19 anys. Ara, després de viure-hi 60 anys plens de vivències, creieu-me: em sento ben ganxa!

En fi, no patiu que no us desgranaré del tot aquests 60 anys, però sí que podeu imaginar que al llarg d'aquests temps, he fet molt bones amistats.

Hi ha famílies amb qui ens em tractat sempre com a parents, amistats del meu marit, a la Coral Bordonera, a l'església o amb la xerinola del carrer Bon Racó,...

Altres han vingut del dia a dia als bars, comerços i establiments, amb qui s'ha anat creant molta companyonia. Aquí, a Organyà, he conegut persones entranyables en molts àmbits, que m'han sadollat les ganes d'aprendre i la joia de viure, en múltiples ocasions.

Actualment, continuo passant belles estones que van des del cafè matinal, compartit entre rialles, a la complicitat de passejades i vermutos. La vida és plena de belles estones compartides. Un record per a tots aquells amics i amigues que ja no hi són i que eren importants per a mi i per a l'alegria del nostre poble.

Des d'aquí, vull posar en valor l'esforç de totes aquelles persones que han tirat o tiren encara del carro, perquè el poble hagi estat i sigui el que és: no defalliu! Vull esperonar al jovent, perquè sigui agosarat, dugui a terme les seves iniciatives i s'envolti de gent per poder mantenir l'empenta!

Sempre m'ha il·lusionat la creativitat, l'art i la cultura, i alhora, m'he mantingut tossuda amb la voluntat de progrés d'Organyà. Sóc una baula més de la valuosa cadena, que uneix i forja aquells que estimem de veritat el poble.

Gràcies a tots i a totes per tantes vivències compartides! Amb els ganxos i ganxes, res és impossible!

Donem doncs, ara sí, el tret de sortida de la Festa Major! És hora de ballar i retrobar família i amics, envoltats de màgia, gresca i diversió!

Us desitjo a tots i a totes, que passeu una molt bona festa Major!

Visca Organyà! Visca els ganxos i ganxes! Visca la nostra Festa Major!

Àngels Carbonell Anglada

Organyà, agost de 2023